

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 52/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 183/2008 a postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 3 CoE 176/2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. novembra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 183/2008 a postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 3 CoE 176/2012.

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Z dôvodu nesplnenia povinností zo strany dlžníka bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávok aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcie na podklade exekučného titulu (notárska zápisnica, pozn.). Prvostupňový súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, avšak v priebehu jej vykonávania následne ex offo exekúciu uznesením sp. zn. 5 Er 183/2008 z 20. apríla 2012 vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Na základe odvolania sťažovateľky bolo uznesenie okresného súdu sp. zn. 5 Er 183/2008 z 20. apríla 2012 potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn. 3 CoE 176/2012 z 8. augusta 2012.

V sťažnosti sťažovateľka uvádza, že sa nemohla „... stotožniť s odôvodnením označeného rozhodnutia porušovateľa a to tak po stránke právnej, ako aj po stránke skutkovej a preto podal proti nemu odvolanie. Navyše, sťažovateľ podal po podaní odvolania návrh na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ! Porušovateľ v prvom rade a ani porušovateľ v druhom rade nerozhodli do skončenia konania o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania! Porušovateľ v druhom rade rozhodol priamo o odvolaní sťažovateľa a to tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, rozhodnutie je obsahom uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8. 8. 2012, sp. zn. 3 CoE 176/2012. V danom rozhodnutí sa súd vôbec nezmieňuje o procesnom návrhu sťažovateľa! Práve chýbajúca procesná činnosť porušovateľov vecne vyjadrená vydaním rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ, ako aj úplná ignorácia právnej argumentácie a tvrdení sťažovateľa vo vzťahu k nutnosti súdu konať položením prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie, zásadným spôsobom porušila základné práva sťažovateľa...“.

Sťažovateľka odôvodňuje požiadavku prerušenia konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie tým, že *«súd sa nijako nevysporiadal s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS a nijako nezdôvodnil prečo považuje za neprijateľnú podmienku v zmluve o úvere práve splnomocnenie, ako jednostranný právny úkon, ktorým dlžník dobrovoľne splnomocnil fyzickú osobu na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, teda aby v jeho mene uznal dlh do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva.»*

Podľa sťažovateľky *„... všeobecný súd nereagoval primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom v súlade s platným právnym poriadkom na návrh sťažovateľa na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a porušil preto jeho právo na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivý súdny proces.“*

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, alternatívne postupom krajského súdu v napadnutom konaní, uznesenie krajského súdu sp. zn. 3 CoE 176/2012 z 8. augusta 2012 zruší a vec vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania. Súčasťou sťažnosti je aj návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia krajského súdu sp. zn. 3 CoE 176/2012 z 8. augusta 2012 v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Ak ústavný súd zistí, že sťažnosť sa týka toho istého sťažovateľa a tej istej veci, odmietne ju ako neprípustnú už po jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd zo spisu vedeného pod sp. zn. Rvp 13627/2012 zistil, že sťažovateľka už 2. novembra 2012 doručila ústavnému súdu sťažnosť, v ktorej (zhodne s touto sťažnosťou) okrem iného namieta aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 183/2008 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 CoE 176/2012, pričom v tejto súvislosti okrem iného formuluje aj výhrady voči tomu, že vo veci konajúce všeobecné súdy nepožiadali Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. O tejto sťažnosti vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 13627/2012 nebolo doteraz rozhodnuté.

Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2013